

DUNÅS' ALLEHANDA

12:e årgången, mellandagarna 2011

Utgiven av dunässen i Norra Ängby, Hedebyvägen 5,
168 55 Bromma, 08-760 16 14,

finndunas@hotmail.com, tove@tidholm.se

Hjalmar, 20 år dagen bilden togs, och Hilda, 18, tillbaka på sin barndoms skolgård på Barkarbyskolan.

Bättringsåret, trotteråret 2011

Det mesta av år 2011 har hunnit passera, och vi vågar, med pepparkvarnen redo, påstå att året farit fram bättre med allehandadunässen än året dessförinnan. För ett år sedan var Tove ännu deltidssjukskriven och hade ett mycket osålt tätmöblerat torp utanför Arboga, efter Toves mamma Barbro. Under våren hittade torpet en ny entusiastisk ägare, och de flesta av dess möbler fick ny placering, inte bara här i Norra Ängby. Elsa kunde tack vare ärvda pengar köpa en insatslägenhet i Linköping, och en del av möblerna från Barbros torp hittade även dit. Finn träffade då Elsas pojkvän Willy som fick hjälpa till att bära in ett skåp. På vägen ner igen fastnade hissen

plötsligt, och potentielle svärsonen och svärfadern fick tillfälle att lära känna varandras klaustrofobiska sidor, redan vid första träffen. Sagde Willy är anledningen till att den nya lägenheten mestadels stått tom under året, men nu har Elsa börjat hyra ut den i andra hand.

Tove brukar som lärare ofta följa med avgångsklasserna på deras resor, och så även 2011, då resan gick till Prag. Hon "trottade" även högst privat i olika familjekonstellationer, till Barcelona, till England och till Malta. Hjalmar gjorde som sina föräldrar en gång på det tidiga 80-talet, och tågloffade, dock i mer östlig riktning än vad som var brukligt eller ens möjligt på den tiden. Det var ett "resår", kan man säga utan att tänja på sanningshalten, och det gav mersmak för oss alla – vi som annars "trivs bättre här, där vi kan ha det lugnt och skönt...". Under år 2012 kommer Hjalmar att plugga franska en termin i Aix-en-Provence (vilket närmast kräver en påhälsning), och Hilda planerar en vistelse i England på sommaren (där hälsar vi också gärna på!).

Elsa, 22, med medelhavsvindar i håret i Valletta på Malta, där hon var med Tove, Finn och Hilda i månads-skiftet oktober-november. På den delvis engelskspråkiga ön kunde Hilda praktisera den engelska hon studerat extra på sin fritid. En eftermiddag hade vi en hel badstrand för oss själva, med stora ljumma vågor.

Finn, 51, gestaltar än en gång den onde kung Herodes, och Tove, 47, debuterar som ängel (god, alltså). Enbart att se den legendariske Hans Möller, 86, är värt den obefintliga entrépengen. Välkomna!

Mellan Voodoo och Helvete – kök i Norra Ängby

Ett med åren tilltagande sönderfall av köket fick sin synnerligen välkomna slutpunkt då vi lyckades pricka in den hantverksskicklige Ulf, mellan några av hans många uppdrag. Två av uppdragen var att bygga upp utställningarna "Vodou" (= Voodoo) på Etnografiska museet och "Helvete", en utställning som ännu pågår på Liljevalchs (till och med 8/1). Däremellan gjorde han mirakel i och med vårt kök! Toves gamle elev Ola var högst delaktig i den lyckade förvandlingen.

Skanning och paddning

Finn och Tove har under året skaffat sig varsin liten apparat, som de båda var för sig haft glädjestunder med. Finn har med sin outtröttliga ScanSnap skannat det mesta av de kronologiskt ordnade familjedokument som Finns pappa Rolf satte in i pärmar fram till sin död 1979. Bland hittills 2830 skannade filer återfinns arga lappar i uppfostringssyfte, men också guldorn, som en lapp där Finns bror Jon, då 8 år, skriver om "rekord i att tjäka körsbär", från en av somrarna i Härlöv utanför Växjö. Man kan kalla det en nutidshistorisk gärning (betänk hur lite av vår elektroniskt förbiblirande facebook- och

sms-tid som kommer att finnas kvar för eftervärlden). Man kan också kalla det vansinnesprojekt, för det räcker ju inte att skanna – man måste ordna alla filer också. Tove är kanske lite mindre ensam i sin form av kärlek till en död tingest, emedan det är en bland många så populär ”padda” (iPad). Hon har hela världen (om nu Internet = världen... tveksamt) i sin hand där hon rör sig mellan skola och hem, och hon har en vackert grön väska av nässelfiber där paddan trivs fint när den sover.

Tove, då alltså 46, under tömningen av Barbros torp. Det vackra spegelskåpet finns numera hos Elsa.

O Brother, Where Art Thou?

heter filmen som Hildas klass översatte till en svensk pjäs. Där fick man se Hilda såväl som en servil politikerbetjänt och som Odysseusgestalten Everetts fru, Penny (Penelope) – en fröjd, bland så många fröjder detta år!

Tove, 47, sitter och tittar

Vardagen skimrar som av en djup och hemlig helg, för att tala med Karin Boye. Efter några tunga år känns kontrasten, så koltrastkvillrande hoppfull som en glad liten vårbäck! Nu är Tove på banan igen och knirkar

fram på grusvägarna i Judarnskogen på en lagom långsam treväxlad cykel. Hon är klassföreståndare i en fin gymnasieklass, bedriver litteraturstudier på distans, träffar trevliga människor (att fara in till stan och träffa farsan Tidholm är en återkommande, mycket uppskattad företeelse!), undervisar, sover, äter delikata måltider med familjen på den kära verandan, sjunger i kör med Finn, sitter och tittar (rekommenderas!) på människor, blommor, träd, böcker ... ett mycket gott liv, kort sagt.

Finn och Hjalmar avnjuter en fuktig picknicklunch vid Anglesey Abbey under augustiresan i England. Tove och Hilda var också med och besökte bl.a. Bath, Oxford och Cambridge, och avslutade resan i paradiset Old Hall Community, East Bergholt, 10 mil nordost om London, där vännerna Elin och Josh med barnen Noah och Metta numera bor! Se deras blogg ”detgoodalivet.com”!

Hilda, 18, har gjort det årsarbete som hör till sista året vid Kristofferskolan, där hon bland annat lärt sig olika typer av matlagning, resten av familjen till stor glädje. En del av det nyrenoverade köket skyntar, där det otidsenligt mångfärgade kaklet höjer humöret.

Hermia – ett spännande kattliv ändade 2011

Vår kära lilla katt Hermia, som överlevt många strapatser genom åren, ofta räddad av Elsa, råkade i somras snart 8 år gammal bli påkörd utanför huset på Hedebyvägen. Inte alla tänker på att det är 30 km/h som råder här. Grannarna hittade henne, där någon lagt henne vid vår trappa. Av hennes skador förstod vi att det gått snabbt och troligen smärtfritt. Vi nåddes av budet när vi semestrade i nya trakter och var på utflykt i Nora. Vi begravde Hermia bland vinbärsbuskarna. Nu har vi bara den långsvansade, keliga Semiramis kvar.

Gott Nytt 2012 önskar alla vi!